

Sáng Không Nghe Chim Hót

Sáng không nghe chim hót. Chiều qua, chim không về...Những nhành liễu lê thê, buồn nhiều hơn mọi bữa...

Tôi tả thế là nhớ...Nhớ quá, từ tiếng chim. Không ai hỏi "Sao em / mà anh không nhắc tới?".

Chắc chắn tôi bối rối! Nhưng ai hỏi gì đâu! Ạ! Những con bồ câu, sáng nay cũng không có...

Không lẽ bão đang ở / Florida sắp sang? Bão mùa này dữ dần, chim biết trước, đi trốn?

Tưởng tượng cảnh hỗn độn, mai một bão qua đây, bão cuốn cuộn hết mây / ở chân trời lên đỉnh...

Mưa sẽ trút cái lạnh / khủng khiếp hơn mùa Đông? Nước Mỹ, bão lòng vòng, tả tơi từng mùa Hạ...

Sắp tới Ngày Cửa Mẹ. Tháng sau, Ngày Cửa Ba. Em ở Arizona, bão ngoài mưa, còn cát...

Bão làm mặt em rát...Bão làm tay em run... Bão làm em cô đơn...Em sẽ buồn vì bão?

Những con chim thay áo / sau cơn bão sẽ về?

Em cắt bớt tóc thề. Buồn nào hơn thế nữa?

*

Thơ tôi sắp tới chỗ...vũng mực đọng đen ngòm...Em Thơ à em Thương, chị Đẹp em chắc khóc...

Tôi nhớ tiếng guốc mộc / vang lóc thóc trên sân. Tôi nhớ và bâng khuâng / tiếng ve sầu Cổ Lý...

Ba mươi hai năm ở Mỹ...Quê Hương là Trung Tâm! Những tiếng sấm ầm ầm, những tia chớp lóe lóe...

Nắng không khô giọt lệ...mưa làm mắt đầy thêm...Bao giờ biển sẽ êm? Bao giờ rừng sẽ lặng?

Ôi bầu chim xa vắng, tôi buồn biết bao nhiêu!

Trần Vấn Lệ